

KOMŞULUK HAKLARI VE KALBİN

TEMİZLİĞİ

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Müacip gidiyor. Hiç kimse de bundan üzerine bir mesuliyet almıyor. Ama bunun da bir şeysi işte böyle belalarla bütün millet çekiyor. Bütün millet bu belayı çekiyor. Sebebi bu ahlâksızlıklarının şeysidir. Yutkunmamız var, ahlâksızlara karşı yutkunmamız.

Burada ise sabrederse âhirete göçtüğümüz vakitte iman ile bak şimdi gene kasem ile Cenâb-ı Peygamber buyuruyor.

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ الرَّجُلَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَيُعْطَى
قُوَّةَ مِائَةِ رَجُلٍ فِي الْمَطْعَمِ وَالْمَشْرَبِ وَالشَّهْوَةِ
وَالْجَمَاعِ قِيلَ: فَإِنَّ الَّذِي يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ تَكُونُ لَهُ
الْحَاجَةُ! قَالَ: حَاجَةُ أَحَدِهِمْ عَرَقُ يَفِيزُ مِنْ جُلُودِهِمْ
مِثْلُ رِيحِ الْمِسْكِ فَإِذَا الْبَطْنُ قَدْ ضَمُرَ

Inne'racüle min ehli'l-cenneti, leyu'tâ kuvvete mieti racülin. Her erkeğe yüz erkek kuvveti verilecek. Her erkek, yüz erkek kuvvetine sahip olacak. Fi'l-met'ami ve'l-meşrabi ve's-şehveti ve'l-

cimâi. Yemeden, içmeden, şehvette, cimâda yüz erkek gibi. Doğmak.

Kîle: Fe innellezî ye'külü ve yeşrabü tekûnü lehü'l-hâcetü. Dediler ki; yiyecek, içecek ama onun da def-i hâcet ister o zamanda. Ha dedik ki orası cennet, orada kötü şey yok.

Kâle: Hâcetü ehadihim arakun yefîdu min cülûdihim mislu rîhi'l-miski. Kudret-i İlâhi, bu bizim yediklerimizi vücudumuzun teriyle, misk kokusuyla atacak dışarı. Def-i hacet yok. Misk kokusuna çevrilerekten terlerle gidecek.

Fe ize'l-betnü kad damûra. Karın şişmeyecek. Bir kadar yiyince şişer ya karnı, şişme yok. Karın yine, endam yerinden yani. İnsanın şeysine zarar gelmeyecek. Yine müslümanın âhi-rette cennette, burada sabredip de oradaki, oraya girdiği vakitte nâil olacağı devletlerden birisi de,

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ الرَّجُلَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَيُفْضَى
فِي الْغَدَاةِ الْوَاحِدَةِ إِلَى مِائَةِ عَذْرَاءٍ

Vellezî nefsi bi yedihî, yine kasem ile buyuruyor.

Inne'racüle min ehli'l-cenneti. Ehl-i cennetten bir erkek. *Le yüfdî fi'l-ğadâti'l-vâhidi ilâ mieti azrâe*. Sabahtan, sabahtan yüz

tane hanımın, hanımın üzerinden. Hanımıyla muamele-i cinsiye de bulunacak. O kadar şey veriyor Cenâb-ı Hak. Kuvvet ve kudret veriyor. Yani iş oraya girdikten sonra sefânın sonu yok. Keyfin sonu yok. Allah oraya girmek nasip etsin.

a. Kalb-i Selîm Olmak

Yine bir tane daha buyuruyor ki:

وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ مَا عَمِلَ أَحَدٌ قَطُّ سِرًّا إِلَّا
أَلْبَسَهُ اللَّهُ رِدَاءً عَلَانِيَةً إِنْ خَيْرًا فَخَيْرٌ وَإِنْ شَرًّا فَشَرٌّ

Vellezî nefsi Muhammedin bi yedihî, mâ amile ehadün kaddu sirran. Gizlice bir amel ediyoruz. Gerek vergilerimizde gerek namazlarımızda, oruçlarımızda. Kimseye duyurmadık. Kimse bilmiyor. *Sirran. İllâ elbesehüllâhü ridâen alâniyeten.* Mutlak ve mutlak Allah'ın Celle ve Alâ, o gizliliğe bir şey açıklık verecek. İster iyi, ister kötü. Gizli yaptı, kimsenin haberi yok bu işten. Bir gün o açığa çıkacak muhakkak surette.

İn hayran fehayrun. Hayırlıysa ibadetler, taatlar filan yapıyorsan hayırlar o da çıkacak meydana. *Ve in şerran.* Kötülükler yaptıysan, saklı yaptın kimse görmedi. Ama o teyp alıyor onu. Teyp çok korkunç bir şey şimdi bu

gözümüzün önünde bugün görüyoruz. Hemen seslerimizi kapıyor. İşte Allahu Teâlâ'nın içeri-mize koyduğu bir teyp var. O teypte bütün ha-rekatlarımızı alıyor.

إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ¹

Innâ kunnâ nestensihu.

Hazreti Allah buyuruyor. Ben sizin bütün harekâtınızı istiza alıyorum. Yani kopya edili-yor. Yani fotoğrafı alınıyor ve teybe alınıyor. Bugünkü tabirlerimizle artık. Hiç saklı bir şeyi-miz yok. Sen ne kadar saklı yaparsan yap. Oraya o kopya ediliyor bu şimdi. Bir günde nasıl olsa meydana çıkacak işler. Ama bu dünyada ama âhirette. *In hayran ve hayrun. Ve in şer-ran feşerrun.* İyisi de çıkacak ortaya, kötüsü de çıkacak.

Âmin.

Daima insanların hayırlara doğru kendisini itmesi lazım. Bu dünya fani dünya, bunu bilmek lazım. Bu dünya fani bir âlemdir. Bu fani âlemde şerlere alet olmaktan Allah cümlemizi muhafaza etsin. Bazen bir cemaatin arasına bakarım. Gayet sofuvare birisi gelir, namazını

¹ Câsiye Suresi, 29.

da kılar, herkes onu hoş görür. Fakat kendisi muhbirdir, casustur. Müslümanlar ne yapıyor diye göz atmaya gelir. Onu gider oraya söyler. Şöyle yapıyorlar, böyle yapıyorlar diye. Bu gibi şeyler insanlar çok şuursuz bir insan. Hem namazı kılıyor hem de muhbirlik yapıyor hem de casusluk yapıyor. Bu ne kadar acı bir şeydir. Bu müslümanlığı, bir gavur gelse bunu yapmazdı. Bu ne kadar kendisini şeye düşürüyor yani, tehlikeli bir duruma düşürüyor. Allah muhafaza etsin.

Alacağı beş kuruş, on kuruştur belki. O beş kuruş, on kuruşa tenezzül ederekten müslüman kardeşinin aleyhinde raporlar yazmaktan da çekinmezsin sen. E bu nasıl yakışır, hangi vicdana yakışır o? Allah ne diyor? Kardeşsiniz. Kardeşin kardeşe karşı daima af bile müsamaha etmesi. Kusursuz insan da olmaz. Bende de kusur oluyor, onda da kusur oluyor. O beni affedecek, ben de onu affedeceğim ki geçinelim. Yoksa senin bu kusurun var diye ben sana küsersem, senin de bu kusurun var diye bana küersen, sonra herkes kapısını kilitlesin, evden dışarıya çıkmasın. Başka çare olmaz. Allah müslümanları kardeş etmiş, herkes birbirini

sevmekle mükellefken, sevginin zıddında hareketlenmiş müslümana karşı katiyyen yakışmaz.

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُسْلِمُ عَبْدٌ حَتَّى يُسْلِمَ قَلْبُهُ
وَلَا يُؤْمِنُ حَتَّى يَأْمَنَ جَارُهُ بَوَائِقَهُ قِيلَ: وَمَا
بَوَائِقُهُ؟ قَالَ: غَشْمُهُ وَظُلْمُهُ

Vellezî nefsi bi yedihî. Bak! Gene nefsim yed-i kudretine olan Hz. Allâhu Celle ve Alâ'yı kesem ederim ki. *Lâ yüslimü abdün.* Bir kul selamete erişmez. Selamete erişip nâil olamaz. *Hattâ yüslime kalbühû,* kalbi selamete erişmedikçe, kalb-i selîm olmadıkça, o selamete erişmez. Kıyamette Cenâb-ı Hak ne diyor? Ben ancak sizden kalb-i selîm isterim diyor. Senin başka şeyin bana taalluk etmez. Bikalb-i selîm. Kalb-i selîm ne?

Kötü ahlâklardan arınmış kalp. Kötü ahlâklardan, fena ahlâklardan arınmış bir gönül lazımdır. Allah'ın emrine muti, Peygamber'in emrine muti, herkese menfaati dokunmaya çalışan bir insan. Bu kalp temizliğine müyesser olmayan insanda olmaz bu. Yapamaz bunu. Çünkü kalbi bozuk. Kalbi bozuk olunca gönül yani. Gönül bozuk olunca bütün âzâlar da

gönle tabidir. *Ve lâ yû'minü*. Bak bak bak, ne kadar güzel.

Ve lâ yû'minü hattâ ye'mene câruhû bevâikuhû. Mümin, onun şerrinden, zulmünden emin olmadıkça insan mümin olamaz. Benim şöyle kemâlime matuftur diyorlar ama işte kemâl bu.

Ben ki senin şerrinden emin değilim, sen şunu yapıyorsun, bunu yapıyorsun, mümin kardeşinin zararlarına hareket ediyorsun, iç yüzüne vâkıf olmak, olmak için çeşit boyalara giriyorsun. Sonra da ben de müminim diyorsun. Hâşâ olur mu öyle şey. Bak, kasemle söylüyor. *Ve lâ yû'minü hattâ ye'mene câruhû bevâikahû*. Tabi dinleyen ashâb-ı kirâm bevâik kelimesini duymamışlar. Diyorlar ki, *kîle: Ve mâ bevâikuhû?* Bu bevâik dediğin nedir ya Resûlallah? *Kîle: Ğaşmühû ve zulmühû*. Ona karşı yaptığı zulüm ve hıyanet.

Allah cümlemizi affetsin.

b. Müminler Birbirlerini Sevmeli ve Birlik İçinde Hareket Etmelidir

Bir tane daha onu okuyayım.

وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ الْعَبْدَ لَيَأْتِي يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلَهُ حَسَنَاتٌ أَمْثَالُ الْجِبَالِ الرَّوَاسِي يُظَنُّ
أَنَّهُ سَيَدْخُلُ بِهَا الْجَنَّةَ فَلَا تَزَالُ مَظْلِمَتُهُ تَأْتِيهِ
حَتَّى مَا يَبْقَى لَهُ حَسَنَةٌ وَحَتَّى يُجْعَلَ عَلَيْهِ أَمْثَالُ
الْجِبَالِ الرَّوَاسِي وَيُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ

*Vellezî nefsi Muhammedin bi yedihî. Bu-
rada nefsi demedi de nefsi Muhammed. Mu-
hammed sallallahu aleyhi ve sellem'in nefsi
yed-i kudreti olan Allah'a kasem ederim ki,
inne'l-abde leye'tî yevme'l-kiyâmeti, velehû
hasenâtün emsâlü'l-cibâli'r-ravâsi. Kıyamet
gününde huzur-u Rabbi'l âlemine varacağız.
Vardığımız vakitte, o kulun o kadar hasenatı
var ki, o kadar hasenatı var ki, işte çok namaz
kılmış, çok oruç tutmuş, çok zekât vermiş, çok
sadaka yapmış, çok kimsenin elinden tutmuş,
çok hayırları var. Er-ravâsi dediği koca dağlar.
Bu koca hasenatı dağlar gibi gözünün önünde.
Diyecek ki, yezunnü ennehû seyedhulü bihe'l-*

cennete. O bu kadar hasenat var ya bende, ben artık cennete gireceğim der. Kendi kendine hüküm verir. Ama *felâ tezâlû mezlimetühû*. Fakat bu taraftan zalim, mazlumlara gelir. Mazlumlara, hakları yenen insanlar. Mazlum, hakları yenen insanlar.

Bugün radyo söylüyor, toptancıların kârı yüzde elli diyor. Sonra umumi hesapta yüzde yirmilere indiriyor. E bu kimin sırtından çıkıyor ya? Ne kadar? 48 milyar. Şey yapılmış 42 milyarlık alışveriş yapılmış. Yüzde 24'ten kaç milyar kâr getiriyor bakın. Bu kârla mesela, bu kâr aşağı düşürülse de tabi o ikinci, üçüncü elden de geçecek. İkinci, üçüncü elden geçinceye kadar bize işte 10 paralık şey 10 kuruşa çıkacak. E burada kanaat olsa, tabi bu zulümdür işte şimdi insanlara ki ben kazanayım ama sen azıcık da sıkıntı çek. Az gelirli adam ne yapsın şimdi? Nerede temin etsin işini? Bu mazlumlara gelip *te'tîhi, hattâ mâ yebkâ lehû hasenetün*. Alırlar haseneleri. Çok var. Kırk milyon Türk var burada mesela yalnız, başka yeri bırak. Bu kırk milyon insan yakaya yapışacak. Benim hakkımı sen ne diye sarf ettin? Sakladın da bunları bu kadar pahalıya sattın diyerekten. Gelecek. Bugün hep meydana çıkacak. Gizli aşikâr hepsi

meydanda saklamaya lüzum yok. Bugün saklayabilirsin ama bugün saklayamayız. Meydana çıkınca, *mâ yebkâ lehû hasenetün*. Bütün haseneleri gider herhalde. Bunlara dağıtılır. Haseneler dağıtılır.

Ve hattâ yüc'ale aleyhi emsâlü'l-cibâli'r-ravâsi. Şimdi, hasenat bitti ama zalimler, mazlumlar bitmiyor. Mazlumlar yine geldiler. Ya Rabbi! İsteriz bundan hakkımızı. Hakkımızı isteriz. E ne yapalım kulum bitti artık bir şeysi kalmadı. E bizim günahlarımızı ver Ya Rabbi. Onların günahları alınır, onun üzerine verilir. Şimdi dağlar gibi hasenatı olurken, dağlar gibi seyyiat üzerine birikir, yüklenir. Haa. *Ve yü'meru bihî ile'n-nâri*. Hadi götürün bunu cehenneme derler.

Allah affetsin kusurlarımızı. İman bak ne kadar güzel bir şeydir ki imana sahip olmak lazım. Hem iman hem de imansızlık bir arada içtima etmez. İman ile imansızlık bir arada içtima etmez. Müslümanların zararına hareket imansızlık alametidir. Müslümanların, müminlerin zararına hareket, imansızlık alametidir ki sen ne kadar kazanırsan kazan. Olmaz yani.

Allah cümlemizi affetsin. Tevfikât-ı samedâniyesine mazhar etsin. Emrolunduğumuz

gibi hareket edip kendisinin razı olduğu ve sevdiği kullarının arasına bizler de kabul etsin. O kabiliyet iktizası bizlere lütfu ihsan etsin. O vermezse biz yapamayız. Allah cümlemizi affetsin.

"Estağfirullah. Tübdü ve recatü ilallah. Elhamdülillahi hamden yuvvâfı ni'me yukefiu meciden." Veselamün alel mürselin ve'l-hamdullahirabbil alemin."

İki şeyi bir kere daha tekrar edelim. Cennete iman edilmeyecek kimse giremeyecek. Bellendi değil mi? Cennete girmek için muhakkak iman lazım. İman sahibi olamaz, insanlar birbirini, yani müminler, müminler birbirini sevmedikçe iman sahibi de olamaz. *Lâ ilâhe illallâh, Muhammeden Resûlullah* deyince herkes mümin oluyor ya, ne diyeceksin hocafendi? *Lâ ilâhe illallâh, Muhammeden Resûlullah* deyince iman ediyorsun. Nasıl olmazmı? Ha oldun ama hasta adam. Nasıl?

Hiç kimseye böyle bir şey yok. Böyle bir adam. Binâenaleyh imanda kemâl makbuldür. Kemâl olunca müminlerin birbirlerini sevmeye ihtiyacını duyacak ve onun yüzüne baktığı vakitte cemalullahı orada görerekten kardeşim diye sarılacak, bağına basacak, öz

kardeşinden daha mukadder. Ama bunu yapmak kolay bir şey değil, söylemek de kolay değil. Söylemek de kolay değil, yapması da kolay değil. Bir ağaç kartalmış eğebilir misiniz? Eğemezsiniz. Çekersiniz kırılır elinde ağaç. Yetişirken güzel yetiştirmenin çaresine bakacak, körpelikte. Kartaldıktan sonra kulağına da girmez laf, kafadan da bu eski hali çıkmaz. Mesela içki, herkes bilir ki bugün muzır bir şeydir. İçki, en ehemmiyetsiz saydığımız sigara. Herkes bilir ki bu zararlı bir şeydir. Paramıza da zarar, malımıza da zarar, vücudumuza da zarar. Zarar ama bu iptiladan kendimizi kurtulmanın imkânı oluyor mu? Olmuyor. 7'ye çıkarmışlar, 10'a çıkartırlar, 20'ye çıkartırlar, 50'ye çıkartırlar, yine milletin onu bir tane alacak, yine alacak. İçecek onu. Duramaz. Çünkü ahlâklar tekemmül etmediğinden dolayı, nefsinin esiri olarak bunları yapıyor. Hâlbuki bakınız, kaç milyonuz? 40 milyon. Farz et ki 10 milyon içen var. Var mıdır acaba 10 milyon? 10 milyon içen. 10 milyonun 7 lira diyorlar bugün. 10 milyonundan, 7'şer liradan kaç lira eder? 70 milyon mu eder? Bir günde bu, uçuyor bu havaya. Günde yetmiş milyona bir tayyare alsak, gökyüzü tayyareye ile dolar. Gemi alsak, denizleri almaz

gemileri. Bu senenin üç yüz altmış günü, bir değil. Beş, on senesi var bunun. Bu paralar hep havalı gitmekte, bunu da hiç kale almamaktayız. Allah affetsin kusurlarımızı.

Birincisi demek iman sahibi olamazsınız, birbirinizi sevmedikçe. Öyleyse candan sevelim birbirimizi. Sarılalım birbirimize. Burada çok güzel bir ders daha var. İslâmiyet'te ayrılık yok. Muhammed Resûlullah dedi, Kur'an da benim kitabım dedi miydi, hangi milletten olursa olsun müslümandır. Müslüman olunca, kardeşindir. Kardeş olunca iş hallolmuştur. Binâenaleyh, cemiyet içerisinde teferrika çıkaran, cemiyet içerisinde ayrılık doğuran herhangi bir zihniyet varsa, onların İslamiyet'te hiçbirisi makbul değildir. Merduddur.

Bu arada hatırıma şöyle bir şey geldi. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in bir hadîsleri var. Bu hadîslerinin buyururlar ki: Siz, cennete hiç kimse girmez iman etmedikçe. İman etmedikçe cennete kimse giremeyecektir. Cennet ehli imanın yeridir yani. Bunu tabi hepimiz biliyoruz. Fakat arkası çok canlı bir şey. Buyuruyorlar ki, ama siz iman etmiş olamazsınız, ta ki birbirlerinizi sevmedikçe. Bunu birkaç derstir tekrarlıyorum. Belki evvelce

dinlemiş olanlarınız da vardır. Bu sevgi nedir ki bizi imana götürüyor?

Siz birbirinizi sevmedikçe iman etmiş sayılmazsınız. Yani imanınız kâmil değil. İman sahibisinizdir, *Lâ ilâhe illallâh* demişsinizdir ama olgun bir mümin olmuş sayılmaz. Birbirimizi sevmekten ne çıkar?

Biz farz edelim, her birimiz bir dağda, bir köyde ama *Lâ ilâhe illallâh* diyoruz. Tesbihlerimiz elimizde, Kur'anlarımız da elimizde. İşte bizden daha iyi mümin mi olacak? Günah da işlemiyoruz. Allah da diyoruz, beş vakit namazlarımızı da kılıyoruz. Herhalde bu kâfi gelmiyor ki Cenâb-ı Peygamber, siz birbirinizi sevmedikçe mümin olamazsınız. Olgun bir mümin, istenilen bir mümin olamazsınız. Evet, iman sahibisinizdir amma makbul olan iman değil. Niçin? Bostandır olmamışsa bir şeye yarıyor mu? Kavundur olmamışsa bir şeye yarıyor mu? Şef-talidir olmamışsa bir şeye yarıyor mu? Her şeyin olmuşu, makbul olunca insanın da nedir olgunu makbul. Olgunluk nasıl olacak?

İşte şiştik, kuvvetlendik, o gibi vurduğumuzu yere devirsek buna olgunluk mu derler? Olgunluk imanda olacak. Ruhların kemâle ulaşması, kalplerin hakka açılması neticesinde

olur, olgunluk. Bu olgunluk ki sevgiler, bu sevgiler bizi bir araya toplar. Sevgiler birbirimizi destekler. Sevgiler kuvvet olur. Kuvvet olunca da bir şey olur. Kuvvet olunca bir şey olur yani. Bir varlık meydana gelir. Kuvvet olunca varlık meydana geliyor. Kuvvet olmayınca varlık elden gider. Kuvvet olmayınca varlık elden gider. Varlığın elden gitmesi birbirimizi sevmemekten dolayıdır. Birbirimizi sevemediğiniz takdirde destekçi olamıyoruz, birbirimize yardımcı olamıyoruz, birbirimizi himaye edemiyoruz, birbirimizi koruyamıyoruz, birbirimize şefkatimiz yok, birbirimize karşı muhabbetimiz yok. Yok, da yok. Bu yoklukların altından ne doğuyor? Tabiatıyla bir zayıflık. Ondan sonra çocuk da gelse bizi döver, efendim ne olursa olsun işimiz bitmiş demektir o zaman. Varız ama varlığımızın kıymeti yok. Bu varlık ancak bizim birbirimizi sevmemize bağlıdır. Biz birbirimizi ne kadar candan sevebilirsek işte o kadar varlık sahibi oluruz yani. Onun için bizim yemek dualarımız var, dinliyorsunuzdur her akşam.

"Allahümme inni eselüke, Allahümme et'amte, Allahümme et'amte ve eşberke ve eskayte ve ehyeyte feheb li'na ve zid ta'amena ve barik ta'amena veşrah sudurana verhamna

ve ardu anna ve huz bi eydina ve la tekinna ila enfüsina tarfete aynin ebeden ve la İlahe Alla-hümme inni eselüke" Açık söyle. *Allahümme asina tamamen nimetike ve devamı nime-tike.* Tamamen nimet ve devamı nimet. İşte yan yana gidiyor. Tamamı olur, devamı olmazsa para etmez.

Bir şeyin hem tamamı lazım hem de devamı lazım. Tamamı olmuş, olgunlaşmış ama devam etmiyor, arkası gelmiyor. Netice hâsıl olmaz.

"Allâhumme inni eselüke hubbeke ve devamı hubbeke." Hem muhabbetin sevabını isterim ya Rabbi, hem de devamını isterim. Muhabbet olunuyor. Şimdi bu bir maksat için bir sevgi olur. Ama sevgi devam etmezse yine faydası yok. Sevgilerin temadisi lazım. O sevgilerin temadisi için de Cenâb-ı Peygamber'in yine bir buyruğu var, alt tarafında hadisi şerifin.

Sizi ben bir şeye delalet edeyim mi ki siz bu işi işlediğiniz vakit birbirlerinizi seversiniz. Buyur Ya Resûlallah. *Efşü's-selâme beyneküm.* İşte o kadar. *Efşü's-selâme beyneküm.* Siz aralarınızda selamı ifşa ediniz.

Hocaefendi tam bin üç yüz senedir biz bu selamı söylüyoruz. Bin üç yüz seneden beri, dört yüz sene oluyor belki, bu selamı söylemekteyiz. Ama bir şey oluyor ki yine yok. Yine herkes kendi bildiğini okur. Herkes ne muhabbeti var, ne bir şey var işte. Hani bu selam bizde muhabbet uyandıracaktı ya, ne bizim birbirimize muhabbetimiz var. Ama selam da veriyoruz. Es-selamu aleyküm diyoruz. Bilmiyorum, her şeyi Türkçe yaptık da bunu da Türkçe yapsaydık da deseydik ki Allah'ın sana, efendim, Allah seni emin kılsın. Seni hüsn-i himayesine daim etsin. Seni birçok afatlardan, marazlardan, sıkıntılardan, meşakkatlerden kurtarsın. Sağ, salim, sıhhat, afiyetle, müreffeh bir hayat ile yaşamak sana Cenâb-ı Hak nasip etse. E bunu dillerimiz tabi söylüyoruz dualarımızda da mevlütlerde de şurada burada deniyor. Fakat içten gelerek deniyor mu, denmiyor mu? Es-selamü aleyküm. Aleykümselam. Ne istiyorum?

Ya Rabbi bu kardeşimi Sen her noksanlıktan uzak eyle. Her noksanlıktan beri kıl. Allah, selam, Allah'ın hükmü. Allahu Teâlâ her noksandan münezzehtir. Kendisi nasıl noksanlıktan münezzehe, ya Rabbi bu kullarına da

noksanlık verme sen Ya Rabbi. Vücutlarına afiyet ver. Ömürlerine bereket ver. Rızıklarına müs'ad ver. Hastalarına şifa ver. Dertlilerine deva ver. İşte ver de ver. Ama ben bu selamı veriyorum. Kardeşime bakıyorum ki kardeşim hasta. Hasta. Ona selamu aleyküm dediğin vakitte ona bu selam kâfi gelir mi? O hastanın tedavisi için ona yardım etmek vazifemken, selamun aleyküm deyip geçiyoruz. Hâlbuki bu selam yerine gelmedi. Selamın maksadı ondaki noksanlıkları gidermekti.

Hâlbuki karşımda gördüğüm birçok duafâ var, zuafânın hangi derdini giderdiğimiz var?

Hangi cemiyetiniz var ki bugün zuafâmızın imdadına yetişsin, okumayanları okutsun, hastaları hastanelerde tedavi etsin, işte beceriksizlerin yardımına koşsun, her türlü şeyler var. Dünyanın iptilaları var. Bu iptilalarına karşı müslümanlar hangi şeylerini kurmuşlar da bu gibi zavallıların imdadına yetişiyorlar? Hiçbiri, herkes kendi menfaatinin dışında bir şey tanımıyor. Onun için iki sarhoşluk sizi istila ettiği vakitte nasihatleri ortadan kaldırın. Boşuna çene çalmayın, boşuna da yorulmayın. Nedir bu iki tane sarhoşluk?

Dünya sevgisi, yaşama sevdası. Bu yaşama sevdasına insan müptela oldu muydu ondan sonra karşısındaki isterse ölsün banane, ben yaşayayım ya, o ölürse ölsün banane gibilerde bir hava üfler. Ona artık ne söyleseniz kulağına da girmez. Bugün kulağımıza girmediği gibi. Ne büyükler gelmiş bugüne kadar, ne güzel sözler söylemişler, kitaplar yazmışlar, eserler bırakmışlar. Kardeşimin dediği gibi, o ziraatçının kitabını yazacaksa hangi kimse onunla amel edecek? Bugün işte hepsi kütüphanelerde dopdolu duruyor. Kim hangisiyle amel ediyor? Herkes kendi menfaatinin dışında bir şey düşündüğü de yok. Allah kusurlarımızı affetsin. Sevgi bu mudur yani? Birbirimizi sevmek. Bugün elhamdülillah bak burada toplandık. Çok güzel. Cenâb-ı Hakk'a yalvaracağız. İlticalar edeceğiz. Rahmet ondan gelecek bize de gönülllerimiz açılacak. Bir şeyler de meydana gelecek.

Sabahleyin hatırıma geldi de okuduk burda dualarımızı. Dedim ki ya kardeşler çok iyi ama Allah'ın en bahtiyar kulları müslümanlardır. En sevgili kulları müslümanlardır. Allahu Teâlâ'nın müslümanlara lütfu çok geniştir. Binâenaleyh bu kadar geniş olan lütfunun karşısında bugün Müslümanlar vazifelerini yapmaktan çok

uzaktadırlar. Çok uzaktadırlar. Bu vazifelerin başında insanlara sevgi gelirken, bu sevgi ne güzel söylüyor şimdi, âşk sevgisi olacak.

Muhabbet, bizim birbirimizi sevmemiz, Resûlullah'ı sevmemize kadar gidecek. Biz birbirimizi sevince toplulukla olan kuvvet, toplulukla olan kuvvet canım bir damla koçan varmış, mısır koçanı. Bir para etmez ama. Fakat otuz milyon koçanı getir, koskoca bir dağ olur yav. Otuz milyon koçanı getir, koca bir dağ olur. Sen bir koçana niçin kıymet vermiyorsun?

Binâenaleyh biz bir araya geldiğimiz vaktite önümüze geçilmez bir çığ olur yani. Nasıl karlar dağdan yuvarlanırken önüne geçilmez bir kütle halinde geliyor. Onun önüne geçilmediği için altına düşenler hep eziliyor. İslam da bir araya geldiği vaktinde onun önünde kimse'nin durmasına imkân yok.

Bunun size bir açık misalini söyleyeyim. Biz küçük yaşlarındaydık. Bizim köyümüzü su bastı. Köyümüzü su bastı gece. Şimdi köylü uyanık adam. Çoluk çocuk, büyük küçük herkes arabasını, kazmasını, baltasını küreğini kaptı. E bizim kapının önünü çevirsek iyi ama yok. Şu baştan nereden bakalım bu yardı o da o

yarmadan bize su geliyor. O yarığı kapayalım diyerekten arabasını kapan, hayvanını kapan, hepsini düştük yola. Ben de gittim aralarında. Gittik gittik, suyun yardığı yeri bulduk. Bulunca kimisi kazık çaktı, kazık getirdi. Kimisi çalı kopardı geldi, kimisi efendim soyundu suyun içine girdi, kazıkları kaktılar, çalıları taktılar, bir taraftan da kumlar döktüler, suyu kestiler. Köy kurtuldu. Ama birlik sayesinde kurtuldu. O birlik olmasa da benim evime su gelmiyor, banane. Git istersen git. Olur muydu? Olmazdı. Su akarken, işte köyün evlerini de yıkardı, tarlalarını da yıkardı.

Binâenaleyh birbirimizi öyle seveceğiz ki bu sevgi hemen bugüne mahsus değil ama. Şimdi bak, bu sevgi numunelerinden size bir tane söyleyeyim. Talha denilen bir isim vardır camilerde hep görürsünüz levhasını, bizim camimizde yok zannedersem. Talha Cenâb-ı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in fedailerinden muhterem bir zat. Uhud muharebesinde 80 küsur yerinden yara almış fakat Resûlullah'ın önünden bir türlü çekilmiyor. Çekilmiyor, kendisi de düşmüyor yere. Fakat yaralarının içerisinde Cenâb-ı Peygamber'in gelen ok bana gelsin de ona gelmesin. *Fedake ebi ve ümmi ya*

Resûlallah. Sevgi böyle olacak. Bu muhterem, bu zat-ı muhterem bir gün ikinci namazına yetişememiş bahçesine gitmiş de. Bahçesinde gayet güzel bir hava içinde kuşlar cıvıl cıvıl ötüyorlar. Öyle hayran bir halde bakarken ikindi namazını kaçırmış. Gelmiş bakmış ki ikindi namazı kılınmış. Ya *Resûlallah* bu bahçe demiş beni bugün ikindi namazının cemaatinden alıkoydu. Ben bu bahçeyi istemem artık. Bu bahçe ümmeti Muhammed'e feda olsun vakfettim demiş. Cenâb-ı Peygamber'i sevmek, O'nun sünnetini sevmekle olur. Yoksa O'nu seveceğiz de karnımıza, içimize dolduracak bir gücümüz yok. Sünnetini seviyorsan Peygamber'i seviyorsun. Sünneti nispetinde Peygamber'i seversin. Peygamber'i sevmenin bir hududu var. Ne kadar? İşte O'nun sünnetine ne kadar bağlıysan, o kadar sende demek Cenâb-ı Peygamber'e karşı sevgi var. Bu sevgi birbirimizde olduğu kadar bu sevgiyi bize veren Allah celle ve âlâ'dır. Binâenaleyh asıl sevgi Allah'adır.

Binâenaleyh biz birbirimizi severken bu sevgiden Allah sevgisi doğacak. Bu sevgiden Allah sevgisi doğunca, Allah'a karşı da biz kulluk vazifelerimizi tamamıyla yapacağız. Artık can göz görmez, kendini de görmez. Varsa yoksa

Allah vardır. Varsa yoksa hep Allah'tır. Binâenaleyh bu insan Allah'a öyle âşık olmuştur ki, bu âşkî birbirimizi sevmenin doğurmasından oluyor.

Birbirimizi sevmenin doğurması ondan Allah sevgisi doğuyor. O Allah sevgisi doğunca insan da Allah'ın kulu olunca, bak şimdi birçok âyetler okundu. Kardeşimiz de İbrahim aleyhisselam'ın suresini okudu. İbrahim aleyhisselam tek başına bir adam.

Tek başına. Fakat bütün Hristiyanlığa karşı şey yapmış, ilan ediyor küfürlerinin putlandığını. Diyor ki onların başlarına olan gavura, benim Allah'ım hem diriltir hem öldürür. Sen ne yapıyorsun diyor? Sen ne yapabilirsin?

Benim Allah'ım hem diriltir hem öldürür. Ben de yaparım diyor. Nasıl yaparsın? Birisinin kafasını keser, işte öldürdün diyor. Ötekine de seni de azat ettin diyor. İşte buna hayat vardır.

Öyleyse diyor, benim Allah'ım güneşi şarktan doğdurur, garptan batırır. Sen bunu tersine çevir bakayım diyor. Susup kalıyor. Yani mücadeleyi insan bak nasıl yapabiliyor tek başına? Tek başına dini, dinini, Allah'ını nasıl müdafaa ediyor?

Binâenaleyh biz Müslümanlar, başta da bu âyetin çok canlı.
El fâtiha

Mehmet Zahid KOTKU

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis Derslerine PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

